

Đứa Bé Lang Thang

Nguyễn Đức Quang
Dân ca Do-Thái
Huế - 1967

Chậm Dm A7 Dm

1. Tôi lang thang sống đây một mình
suốt ngày tôi trên đường. Khi xita tôi cũng
có mẹ già mà người sớm đi xa.
Bỏ mình tôi không nơi cửa nhà Nắng trưa gọi đã
nhiều. Nhớ ba tôi xita vẫn nuông chiều,
ôi nay người đâu rồi.

2. Mới có nhau đã xa mịt mùng,
Bóng chị tôi xa dần,
Mái tóc chưa của chị một lần,
Cho em biết cô đơn.
Chiều nay đứng bên dây hàng rào,
Nước mắt tựa suối trào.
Hỡi anh hai đưa vui hôm nào
Đã xanh ngọn cỏ sâu.

3. Dấu tích kia chính căn nhà mình
Đã ngổn ngang tan tành.
Cất tiếng kêu thất thanh giữa trời,
Lòng trời vắng đâu hay.
Lạy Trời ngó xuống đây lần này,
Tắm thân con rã rời.
Chiến tranh đem thân thích đi rồi,
Gây đau khổ cho người.